Implementatieregeling herziene richtlijn consumentenkrediet

Regeling van de Minister van Financiën van 20xx-0000000000, directie Financiële Markten, tot wijziging van de Vrijstellingsregeling Wft en enig andere regelingen in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2023/2225 van het Europees Parlement en de Raad van 18 oktober 2023 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van Richtlijn 2008/48/EG [KetenID WGK029278]

DE MINISTER VAN FINANCIËN,

Gelet op de artikelen 2:85, eerste lid en 4:7, eerste lid van de Wet op het financieel toezicht en artikel 14, tweede lid, van de Wet bekostiging financieel toezicht 2019;

BESLUIT:

ARTIKEL I

De **Vrijstellingsregeling Wft** wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 6 wordt gewijzigd als volgt:

1. Lid 1, onderdeel e komt te luiden:
e. bemiddelaars in krediet voor zover deze een leverancier zijn van roerende zaken of diensten die wordt aangemerkt als micro-, kleine of middelgrote onderneming als bedoeld in Aanbeveling van 6 mei 2003 van de Commissie betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (PbEU 2003, C 1422) en die als nevenactiviteit voor een of meerdere aanbieders bemiddelt in kredietovereenkomsten en de consument niet adviseert over het financiële product waarin hij bemiddelt, voor zover zij bemiddelen:
1°. in goederenkrediet dat dient ter verschaffing van het genot van een roerende zaak, dan wel het verlenen van een dienst en waarbij de looptijd van het goederenkrediet niet langer is dan de verwachte economische levensduur van de verschafte roerende zaak of de periode van dienstverlening en dat niet dient ter verschaffing van het genot van beleggingsobjecten of financiële instrumenten aan een consument; of
2°. In kredietovereenkomsten die voorzien in uitstel van betaling van ten hoogste drie maanden na de levering van de zaak of dienst;

2. Lid 4 vervalt.

B

In artikel 41, tweede lid, onderdeel d, wordt de zinsnede 'waarvan de kredietsom meer dan € 1.000 bedraagt' vervangen door ', niet zijnde hypothecair krediet'.

C

Artikel 49 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het eerste lid komt te luiden:
1. Bemiddelaars in krediet, die bemiddelen in nevenactiviteit en zijn vrijgesteld op grond van artikel 6, eerste lid, onderdeel e, of geregistreerd zijn op grond van artikel 2:81, vierde en vijfde lid, van de wet zijn vrijgesteld van het ingevolge het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen van de wet bepaalde, met uitzondering van de

artikelen 4:9, tweede lid, 4:16, 4:19, 4:20, eerste tot en met vijfde lid, 4:22, 4:25, 4:74, 4:92, 4:94, derde lid, 4:96, eerste lid, en 4:99 van de wet.

Vooruitkijkend:
Er wordt op dit moment nog een Nota van Wijziging bij de Implementatiewet opgesteld, waarin een registratieplicht wordt voorgesteld voor grootbedrijven die in nevenactiviteit bemiddelen in goederenkrediet. Daarmee wordt aangesloten bij het registratieregime voor uitstel van betaling van maximaal drie maanden in het voorgestelde artikel 2:81, vierde lid, Wft. Voor het registratieregime zullen dezelfde voorwaarden gelden als die nu gelden op grond van de huidige Vrijstellingsregeling Wft (afbakening goederenkrediet, geen advies en bemiddeling in nevenactiviteit). Het nieuwe registratieregime voor grootbedrijven die als nevenactiviteit bemiddelen in goederenkrediet zal naar alle waarschijnlijkheid worden ingevoegd in een vijfde lid (onder vernummering van het eerder voorgestelde vijfde lid naar het zesde lid).

2. Het tweede lid komt te vervallen.

ARTIKEL II

Hoofdstuk 1a. Consumptief krediet van de **Uitvoeringsregeling Wft** komt te vervallen.

ARTIKEL III

De **Regeling aanpak flitskrediet** wordt ingetrokken.

ARTIKEL IV

In artikel 4 van de **Regeling bekostiging financieel toezicht eenmalige handelingen** wordt onder vernummering van onderdeel Wft.A5.16 tot onderdeel Wft.A5.17 een onderdeel ingevoegd, luidende:

Wft.A5.16	De behandeling van een aanmelding of wijziging van een aanmelding van bemiddelaars als bedoeld in artikel 2:81, vierde lid, onderdeel b, en vijfde lid, onderdeel b, van de Wft	€ 390

Vooruitkijkend:
Er wordt op dit moment nog een Nota van Wijziging bij de Implementatiewet opgesteld, waarin een registratieplicht wordt voorgesteld voor grootbedrijven die in nevenactiviteit bemiddelen in goederenkrediet. Daarmee wordt aangesloten bij het registratieregime voor uitstel van betaling van maximaal drie maanden in het voorgestelde artikel 2:81, vierde lid, Wft. Voor het registratieregime zullen dezelfde voorwaarden gelden als die nu gelden op grond van de huidige Vrijstellingsregeling Wft (afbakening goederenkrediet, geen advies en bemiddeling in nevenactiviteit). Het nieuwe registratieregime voor grootbedrijven die als nevenactiviteit bemiddelen in goederenkrediet zal naar alle waarschijnlijkheid worden ingevoegd in een vijfde lid (onder vernummering van het eerder voorgestelde vijfde lid naar het zesde lid).

ARTIKEL V

Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

DE MINISTER VAN FINANCIËN,

TOELICHTING

Algemeen

§ 1. Inleiding

Deze regeling strekt samen met de Implementatiewet herziene richtlijn consumentenkrediet (hierna: de implementatiewet) en het Implementatiebesluit herziene richtlijn consumentenkrediet (hierna: het implementatiebesluit) tot implementatie van de Richtlijn (EU) 2023/2225 van het Europees Parlement en de Raad van 18 oktober 2023 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van Richtlijn 2008/48/EG (hierna: de richtlijn).

De in de richtlijn neergelegde voorschriften worden in eerste instantie via de implementatiewet geïmplementeerd in de Nederlandse nationale wetgeving. De implementatiewet wijzigt daartoe de Wet op het financieel toezicht (Wft), Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek (BW) en de Wet handhaving consumentenbescherming (Whc) en de Overgangswet nieuw BurgerlijkWetboek (OnBW). Daarnaast worden bepalingen uit de richtlijn geïmplementeerd in verschillende algemene maatregelen van bestuur die hun grondslag hebben in de Wft. Dan zijn het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft (BGfo), het Besluit kredietvergoeding (Bk), het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector (Bbbfs) en het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft (BMfo).

Met deze regeling worden wijzigingen aangebracht in de Vrijstellingsregeling Wft (Vr Wft), de Uitvoeringsregeling Wft en de Regeling bekostiging financieel toezicht eenmalige handelingen. Tevens wordt de Regeling aanpak flitskrediet ingetrokken. Deze regeling vormt het sluitstuk van de implementatie van de richtlijn. In de bijlage bij de regeling is de volledige transponeringstabel opgenomen

De richtlijn diende op 20 november 2025 in nationale wet- en regelgeving te zijn geïmplementeerd. Die datum is inmiddels verstreken. De bepalingen van de richtlijn dienen uiterlijk 20 november 2026 van toepassing te zijn.

§ 2. Inhoud van deze regeling

§ 2.1 Vr Wft

Van de lidstaatoptie uit artikel 37, derde lid, onderdeel a, van de richtlijn wordt gebruikt gemaakt door twee groepen mkb-kredietbemiddelaars[1] volledig vrij te stellen van de vergunnings- of registratieplicht. Het gaat om bemiddelaars in goederenkrediet en bemiddelaars in 'koop nu, betaal later'-diensten. Hierbij kan worden gedacht aan telecomwinkels die ook telefoons aanbieden in combinatie met een kredietovereenkomst, respectievelijk winkels die roerende zaken of diensten verkopen en daarbij krediet aanbieden in de vorm van uitstel van betaling van maximaal drie maanden.

Voor deze groepen geldt dat het verkopen van roerende zaken of diensten of verschaffing van het genot van een roerende zaak, dan wel het verlenen van een dienst, de hoofdactiviteit is en niet het bemiddelen in krediet. Het is wenselijk deze mkb-ondernemingen te ontslaan van een vergunning- of registratieplicht bij de AFM, om zo de regeldruk voor deze partijen zoveel mogelijk te beperken. Voor mkb-bemiddelaars in goederenkrediet blijft de situatie onveranderd. Voor grootbedrijven die bemiddelen in goederenkrediet kan de vrijstelling niet worden behouden omdat bovengenoemde lidstaatoptie dit niet toelaat.[2]

[1] Micro-, kleine of middelgrote onderneming is als bedoeld in de Aanbeveling van 6 mei 2003 van de Commissie betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (PbEU 2003, C 1422).
[2] Zie de mededeling op blz. 2 in het tekstvak inzake de Nota van wijziging.

Voor beide groepen mkb-bemiddelaars geldt dat zij aan enkele voorwaarden dienen te voldoen om gebruik te kunnen maken van de vrijstelling. Deze voorwaarden volgen uit artikel 6, eerste lid, onderdeel e. Voor beide groepen geldt dat de bemiddelaars als nevenactiviteit bemiddelen in kredietovereenkomsten en geen advies mogen verlenen aan de consument. Deze laatste voorwaarde gold al voor de vrijstelling voor bemiddelaars in goederenkrediet en is uitgebreid naar de vrijstelling voor mkb-bemiddelaars in uitstel van betaling om zo veel mogelijk de regimes gelijk te trekken. De voorwaarde dat geen sprake mag zijn van het verstrekken van advies hangt samen met de voorwaarde dat slechts als nevendienst wordt bemiddeld in kredietovereenkomsten. Slechts voor bemiddelaars, zoals een kledingwinkel, die een andere hoofdactiviteit hebben en die als zij niet zouden bemiddelen in krediet ook niet onder het toepassingsbereik van de Wft zouden vallen, is een lichter regime gerechtvaardigd.

Bemiddelaars die zijn vrijgesteld van de vergunningplicht, zijn niet vrijgesteld van alle gedragsregels in het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft. Zij staan daarom onder toezicht van de AFM ten aanzien van die toepasselijke normen. Daarnaast houdt de AFM toezicht op de aanbieder van het krediet.

Voorts wordt artikel 41, tweede lid, onderdeel d, van de Vr Wft gewijzigd. Op grond van artikel 41, tweede lid, van de Vr Wft zijn bepaalde financiële dienstverleners vrijgesteld van de verplichtingen die volgen uit artikel 4:23, eerste en tweede lid, Wft. Het betreffen – samengevat - verplichtingen tot het inwinnen van bepaalde informatie over de cliënt en tot het uitgebreid toelichten van het advies aan een cliënt. Deze vrijstelling komt te vervallen voor situaties waarin sprake is van kredieten met een som onder de € 1000. De richtlijn maakt in de verplichtingen die gelden bij het verlenen van advies geen onderscheid in de grootte van het krediet. Artikel 4:23, eerste en tweede lid, Wft en de daaruit voortvloeiende verplichtingen gelden dus voor alle kredietovereenkomsten.

Ten slotte wordt artikel 49 Vr Wft gewijzigd. Op grond van artikel 49, eerste lid, geldt momenteel een gedeeltelijke vrijstelling van het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen voor bemiddelaars in goederenkrediet, indien zij voldoen aan de aldaar genoemde voorwaarden. Deze gedeeltelijke vrijstelling wordt, voor zover mogelijk, behouden. De opsomming van artikelen die wel van toepassing zijn wordt slechts uitgebreid met één artikel, met als gevolg dat het personeel van de kredietbemiddelaar vakbekwaam moet. De gedeeltelijke vrijstelling wordt tevens uitgebreid naar bemiddelaars in uitstel van betaling van maximaal drie maanden. Dit zijn immers vergelijkbare partijen, in die zin dat het in de regel zal gaan om winkels die slechts in nevenactiviteit bemiddelen in krediet en niet adviseren. Deze bemiddelaars hoeven daarmee niet aan alle artikelen van het Deel Gedragstoezicht Financiële Ondernemingen van de Wft te voldoen. Als gevolg van deze gedeeltelijke vrijstelling hoeven de genoemde kredietbemiddelaars bijvoorbeeld geen eed of belofte af te leggen. Zo wordt voor deze groepen bemiddelaars in nevenactiviteit de regeldruk zo veel mogelijk beperkt.

De vrijstellingen die gelden voor aanbieders van krediet wijzigen niet. Van de gelegenheid wordt echter wel gebruik gemaakt om de vrijstelling van artikel 3c van een aanvullende toelichting te voorzien, als gevolg van de verruiming van het toepassingsbereik van de richtlijn naar o.a. 'koop nu, betaal later'-diensten. Artikel 3c, waarin partijen worden uitgezonderd van de vergunningplicht voor het aanbieden van krediet is bedoeld voor de situatie waarin sprake kosteloos uitstel van betaling wordt verleend voor een bestaande schuld, maar waarbij de bestaande schuld niet voortvloeit uit een kredietovereenkomst die onder de Wft valt. Hetzelfde geldt voor artikel 6, onderdeel b, dat ziet op de vrijstelling voor een bemiddelaar bij het verlenen van kosteloos uitstel van betaling van een bestaande schuld. Is een kredietovereenkomst dus uitgezonderd van de Wft op grond van artikel 1:20 Wft, kan een uitstel van betaling van die schuld, ongeacht of het gaat om uitstel van bijvoorbeeld 14 dagen, 50 dagen of langer, niet van kleur verschieten en alsnog onder de Wft vallen. Valt een kredietovereenkomst vanaf het begin wel onder de Wft, bijvoorbeeld indien uitstel van betaling wordt gegeven waarbij een derde krediet

aanbiedt bij de aankoop van een roerende zaak, dan is de vrijstelling van artikel 3c niet van toepassing.

§ 2.2 Uitvoeringsregeling Wft en Regeling aanpak flitskrediet

Artikel 1a Uitvoeringsregeling Wft komt te vervallen en de Regeling aanpak flitskrediet wordt ingetrokken. Artikel 1a Uitvoeringsregeling Wft was in 2020 ingevoegd met de Regeling aanpak flitskrediet en bepaalde – kort gezegd – dat de Nederlandse maximumkredietvergoeding zoals opgenomen in artikel 115a BGfo ook van toepassing was op buitenlandse kredietaanbieders die online krediet naar Nederland toe aanbieden. Enkele flitskredietaanbieders – die vaak aan kwetsbare consumenten kortlopend krediet aanbieden tegen zeer hoge kosten – boden vanuit een andere EU-lidstaat krediet aan Nederlandse consumenten aan. Zij stelden zich op het standpunt dat het Besluit kredietvergoeding niet op deze dienstverlening van toepassing was. Om de risico's hiervan zoveel mogelijk te beperken, trad op 1 januari 2020 de Regeling aanpak flitskrediet in werking en werd de maximumkredietvergoeding (momenteel 12% op jaarbasis) ook op deze aanbieders van toepassing verklaard.

De Regeling aanpak flitskrediet is bij uitspraak van 28 januari 2025 van het College van Beroep voor het bedrijfsleven (het CBb) – de rechter in hoogste instantie – onverbindend verklaard wegens strijd met de Aanpassingswet richtlijn inzake elektronische handel.[3] Artikel 1a Vr Wft kan daarom komen te vervallen. Ook wordt de Regeling aanpak flitskrediet ingetrokken. Opgemerkt wordt dat met de komst van de richtlijn de AFM de mogelijkheid heeft gekregen om op maximale kosten te handhaven.[4] Op deze wijze is de consumentenbescherming die de Regeling aanpak flitskrediet beoogde te verzekeren, op andere wijze geborgd.

§ 2.3 Regeling bekostiging financieel toezicht eenmalige handelingen

Met de Regeling bekostiging financieel toezicht eenmalige handelingen worden de tarieven vastgesteld voor het verrichten van eenmalige handelingen door onder meer de Autoriteit Financiële Markten. De regeling wordt gewijzigd om de eenmalige handeling van registratie door een aanbieder van bemiddelaars die onder een registratieregime vallen van artikel 2:81, vierde lid, onderdeel b, en vijfde lid, onderdeel b, van de Wft, tegen een relatief laag tarief te laten plaatsvinden.

§ 3. Gevolgen, regeldruk en doenvermogen

Het overgrote deel van de gevolgen, regeldruk en doenvermogen als gevolg van implementatie van de richtlijn wordt toegelicht in paragraaf 7 van de memorie van toelichting bij de Implementatiewet en in paragraaf 4 van de Nota van Toelichting bij het Implementatiebesluit. De gevolgen van deze implementatieregeling voor de regeldruk en het doenvermogen worden hierna besproken. Er zijn geen financiële gevolgen voor het Rijk.

Onder regeldrukkosten wordt verstaan de investeringen en inspanningen (uitgedrukt in euro's) die burgers, bedrijven of professionals moeten doen of verrichten om te voldoen aan wet- en regelgeving van de Rijksoverheid. In dit geval gaat het onder meer om kosten die voortvloeien uit de in deze regeling opgenomen verplichtingen.[5]

Met de wijzigingen in de vrijstellingsregeling worden bemiddelaars in goederenkrediet en bemiddelaars in 'koop nu, betaal later'-diensten uitgezonderd van specifieke artikelen van de Wft. Hiermee wordt de regeldruk zo veel mogelijk beperkt.

[3] CBb 28 januari 2025, ECLI:NL:CBB:2025:26.
[4] Kamerstukken II 2025/26, 36924, nr. 3, blz. 64.
[5] Voor de uurtarieven wordt aangesloten bij de uurtarieven voor de sector financiële dienstverlening in het Handboek meting regeldrukkosten 2026, blz. 12.

De vrijstelling op de vergunningplicht voor mkb-bemiddelaars in 'koop nu, betaal later'-diensten van maximaal drie maanden voorkomt regeldruk die gepaard gaat met het aanvragen van een vergunning. Daarnaast hoeft deze bemiddelaar geen kosten te betalen in het kader van de vergunningsaanvraag, die wel gelden voor vergunningplichtige bemiddelaars op grond van de Regeling bekostiging financieel toezicht eenmalige handelingen. Voor mkb-bemiddelaars in goederenkrediet gold deze vrijstelling op de vergunningplicht al. De regeldruk blijft voor hen op dit punt gelijk. Voor grootbedrijven die bemiddelen in goederenkrediet, geldt dat zij niet meer volledig worden vrijgesteld. In plaats daarvan wordt voor een registratieregime gekozen op wetsniveau,[6] vergelijkbaar met het voorgestelde registratieregime voor grootbedrijven die bemiddelen in 'koop nu, betaal later'-diensten waarbij maximaal drie maanden uitstel wordt verleend. Daarmee leidt ook het registratieregime niet tot toezichtskosten. Wel kan de overgang naar het registratieregime voor regeldruk leiden, omdat de aanmelding afgestemd zal moeten worden met de aanbieder die de bemiddelaar aanmeldt bij de AFM. Er wordt uitgegaan van een eenmalige regeldruk voor de bemiddelaar van (2 uur x € 80 (totaalstandaarduurtarief voor sector)) = €160 per bemiddelaar.

Voor aanbieders van goederenkrediet die werken met bemiddelaars die kwalificeren als grootbedrijf, leidt het nieuwe registratieregime wel tot regeldruk. Aanbieders dienen allereerst de aanmelding te verzorgen, waarna per registratie ook kosten in rekening worden gebracht. Die regeldruk en kosten voor aanbieders van 'koop nu, betaal later'-diensten die samenwerken met grootbedrijf-bemiddelaars zijn reeds besproken in de Memorie van Toelichting bij de Implementatiewet.[7] Deze regeldruk gaat ook gelden voor de aanbieders die samenwerken met bemiddelaars in goederenkrediet. Wel wordt met deze regeling beoogd om de kosten zo veel mogelijk te beperken. De kosten voor de eenmalige handeling van het registreren van een bemiddelaar, zowel in goederenkrediet als 'koop nu, betaal later', zullen met de wijziging onder artikel IV €390 bedragen.

Artikel 41 van de Vr Wft wordt gewijzigd en leidt tot regeldruk voor adviserende bemiddelaars in kleine kredieten onder de €1.000. Op dit moment hoeven deze bemiddelaars niet te voldoen aan artikel 4:23, eerste en tweede lid, Wft. Deze uitzondering is op grond van artikel 16, derde lid, van de richtlijn niet meer toegestaan. Zij zullen voortaan moeten voldoen aan dit artikel en zijn ertoe gehouden om informatie in te winnen over onder andere de financiële positie van de consument en dienen het aan de consument kenbaar te maken indien zij niet adviseren. De kosten hiervoor zijn afhankelijk van het aantal consumenten dat een kredietbemiddelaar adviseert. Verwacht wordt dat deze verplichtingen leiden tot een besteding van 1 uur per consument administratief medewerker. De kosten voor een financiëledienstverlener worden daarmee geschat op €57 per consument. Het aantal adviseurs dat met deze regeldruk wordt geconfronteerd zal beperkt zijn. Zeker waar het gaat om kleinere kredieten, waarbij adviesdiensten, afgezet tegen de kredietwaarde, relatief duur zijn, is de adviesmarkt beperkt.

In artikel 49 Vr Wft worden zowel mkb-kredietbemiddelaars als grootbedrijf-kredietbemiddelaars die in nevenactiviteit bemiddelen in goederenkrediet of in uitstel van betaling van maximaal drie maanden vrijgesteld van een gedeelte van het Deel Gedragstoezicht Financiële Ondernemingen van de Wft. Daarmee wordt de regeldruk zo veel als mogelijk beperkt. Voor bemiddelaars in uitstel van betaling wordt gekozen om hetzelfde maatwerkregime voor te schrijven als voor bemiddelaars in goederenkrediet, met inachtneming van het volgende. Voor bemiddelaars in goederenkrediet is het maatwerkregime van artikelen die van toepassing worden verklaard, als gevolg van de richtlijn, verzwaard met twee artikelen. Het gaat om artikel 4:9, tweede lid, en artikel 4:17, eerste lid, onderdeel a Wft.

[6] Zie de mededeling op blz. 1 in het tekstvak inzake de Nota van wijziging.
[7] Kamerstukken II 2025/26, 36924, nr. 3, blz. 28.

Artikel 4:9, tweede lid, Wft wordt voor het eerst van toepassing verklaard op bemiddelaars van goederenkrediet. De bemiddelaars zullen, net als andere bemiddelaars die voor het eerst onder de Wft komen te vallen, te maken krijgen met eenmalige kosten en structurele nalevingskosten. Over het algemeen zullen deze bemiddelaars niet adviseren over het krediet. De regeldruk blijft daarmee beperkt tot het opzetten en het hebben van een beleid, training van medewerkers met klantencontact en het bijhouden van deze kennis. Het is dan niet nodig voor medewerkers om Wft-diploma's te halen. Geschat wordt dat een theoretisch geschoolde werknemer (€87 per uur) gemiddeld, alle groottes van bemiddelaars bezien, eenmalig 20 uur zal moeten besteden om een (licht) vakbekwaamheidsbeleid op te zetten en een training te verzorgen. De kosten per bemiddelaar worden eenmalig geschat op (20 uur x € 87=) €1.740. De structurele regeldruk is afhankelijk van het aantal personeelsleden die zich bezighouden met de nevendienst van bemiddelen in krediet, dat vakbekwaam dient te zijn. Het is de verwachting dat de desbetreffende personeelsleden jaarlijks 2 uur zullen besteden aan vakbekwaamheid, bijvoorbeeld door het bijwonen van een training of het lezen van een instructie. De jaarlijkse kosten per personeelslid (totaalstandaarduurtarief voor sector) dat vakbekwaam dient te zijn wordt geschat op (2 uur x € 80 =) €160. Een dergelijke training of instructie zal, bij nieuwe ontwikkelingen, aangepast moeten worden. Geschat wordt dat een theoretisch geschoolde medewerker hier gemiddeld twee uur per jaar aan besteedt (2 uur x € 87)= €174 per jaar per bemiddelaar.

Tot slot dienen de kredietbemiddelaars op grond van 49 Vr Wft te voldoen aan de artikelen 4:19, 4:20, 4:22 Wft, de artikelen 4:16, 4:25, 4:92, 4:94, derde lid, 4:96 en 4:99 Wft en artikel 4:74 Wft. De artikelen 4:19, 4:20 en 4:22 Wft betreffen precontractuele- en informatieverplichtingen en brengen geen noemenswaardige regeldruk met zich mee.[8] De artikelen 4:16, 4:25, 4:92, 4:94, derde lid, 4:96 en 4:99 Wft leiden niet tot regeldruk, omdat deze artikelen verplichtingen tot een doen of nalaten met zich brengen waar partijen logischerwijs al aan dienen te voldoen, bijvoorbeeld de verplichting van de bemiddelaar om slechts te bemiddelen voor een aanbieder die over een vergunning beschikt. Artikel 4:74 Wft schrijft voor dat nieuwe bemiddelaars geen kosten in rekening mogen brengen aan consumenten. Indien bemiddelaars die kosten op dit moment in rekening brengen, zullen zij deze kosten bij de kredietaanbieder in rekening moeten brengen, op een andere wijze doorberekenen aan de klant of zelf moeten dragen. Het is niet de verwachting dat dit tot een aanzienlijke stijging in regeldruk leidt, omdat op dit moment een beperkt aantal bemiddelaars kosten in rekening brengen bij consument. Het in rekening brengen van kosten kan er nu immers toe leiden dat deze bemiddelaars niet meer zijn vrijgesteld van de kredietregels, aangezien bij het in rekening brengen van kosten ervoor kan zorgen dat geen sprake meer is van onbetekenende kosten in de zin van artikel 7:58 van het BW.[9] Het aantal aanbieders dat onder het oude recht kosten in rekening bracht, is niet bekend. Het is daarom niet mogelijk om de gevolgen voor de regeldruk voor deze bemiddelaars te kwantificeren.

De (wijzigingen aan de) Vr Wft, de Uitvoeringsregeling Wft en de Regeling aanpak hebben geen gevolgen voor het doenvermogen van burgers. De bepalingen zijn niet gericht aan burgers (of consumenten). De vrijstelling op de vergunningplicht voor mkb-bemiddelaars in goederenkrediet en uitstel van betaling beïnvloeden het doenvermogen positief. Zonder deze vrijstellingen zouden zij ofwel geregistreerd dienen te worden bij de AFM ofwel een vergunning dienen aan te vragen voor het bemiddelen in krediet.

Het is ook niet de verwachting dat de verplichtingen in artikel 49 Vr Wft van toepassing worden verklaard het doenvermogen van de aldaar genoemde bemiddelaars negatief beïnvloedt, omdat deze verplichtingen duidelijk zijn.

[8] Kamerstukken II 2025/26, 36924, nr. 3, blz. 30.
[9] HR 30 juni 2023, ECLI:NL:HR:2023:1006.

§ 4. Uitvoeringstoets AFM

De AFM ziet af van het opstellen van een uitvoeringstoets voor de Vrijstellingsregeling Wft. De omvang van de regeling is beperkt en er zijn reeds twee uitvoeringstoetsen uitgevoerd op de Implementatiewet en het Implementatiebesluit. De AFM herhaalt wel het aandachtspunt uit de uitvoeringstoets met betrekking tot de adequate toelatingsvereisten voor de registratie van bemiddelaars. De toetsing van de markttoegangsvereisten voor de registratie van bemiddelaars in uitstel van betaling en goederenkrediet moet beperkt blijven, zodat de AFM de registratie voor een beperkt tarief kunnen uitvoeren. Hiermee kan de lasten- en regeldruk voor ondernemingen proportioneel worden gehouden.

§ 5. Advies en consultatie

[PM]

Artikelsgewijs

ARTIKEL I

A

Het huidige artikel 6, eerste lid, onderdeel e, Vr Wft, bevatte een uitzondering (onder de aldaar genoemde voorwaarden) van de vergunningplicht op grond van artikel 2:80, eerste lid, Wft voor bemiddelaars die bemiddelen in goederenkrediet. Het onderdeel wordt gewijzigd door allereerst deze vrijstelling voor bemiddelaars in goederenkrediet te beperken tot micro-, kleine of middelgrote ondernemingen (mkb)[10]. Deze beperking volgt uit artikel 37, derde lid, onderdeel a, van de richtlijn, waarin is bepaald dat mkb-kredietbemiddelaars die als nevenactiviteit bemiddelen mogen worden uitgesloten van toelatings- en registratievereisten. Voor grootbedrijf-kredietbemiddelaars bestaat deze mogelijkheid niet. Daarnaast is het onderdeel uitgebreid met een vrijstelling voor mkb-bemiddelaars die bemiddelen in kredietovereenkomsten die voorzien in uitstel van betaling van ten hoogste drie maanden na de levering van de zaak of dienst.

Voor beide vrijstellingen geldt dat sprake moet zijn van bemiddelen in nevenactiviteit. In de huidige vrijstellingsregeling wordt gesproken van 'een andere hoofdberoepswerkzaamheid dan bemiddeling in goederenkrediet'. De terminologie is gewijzigd naar nevenactiviteit om aan te sluiten bij de richtlijn en de terminologie zoals gevoerd in artikel 2:81 Wft van de Implementatiewet herziene richtlijn consumentenkrediet. De voorwaarde die gold voor bemiddelaars in goederenkrediet, dat het hen niet was toegestaan om advies te verlenen aan de consument over het financieel product waarin hij bemiddelt, is uitgebreid naar de vrijstelling voor bemiddelaars in uitstel van betaling.

De voorwaarden die golden voor de vrijstelling voor bemiddelaars in goederenkrediet, zoals opgenomen in het eerste en vierde lid, zijn opgenomen in onderdeel e, waarmee het vierde lid is komen te vervallen.

B

Artikel 4:23, eerste en tweede lid Wft, leggen verplichtingen aan een financiële onderneming op, wanneer deze advies verleent aan een consument. Hierop gold thans op grond van artikel 41, tweede lid, onderdeel d, een uitzondering, namelijk als sprake is van krediet met een kredietsom van minder dan €1.000. Deze uitzondering is met het schrappen van de zinsnede inzake €1000 komen te vervallen omdat de richtlijn (artikel 16, eerste en derde lid) deze uitzondering niet toestaat. Ook bij kredieten van minder dan €1.000 moeten financiëledienstverleners dus de verplichtingen uit artikel 4:23, eerste en tweede lid,Wft na leven wanneer zij adviseren over krediet.

C

Aan het maatwerkregime voor de toepassing van een aantal artikelen van het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen van de Wft dat gold voor bemiddelaars in goederenkrediet, wordt artikel 4:9, tweede lid, Wft toegevoegd als gevolg van eisen die worden gesteld door de richtlijn. Voorts wordt het maatwerkregime ook uitgebreid naar bemiddelaars in krediet in de vorm van uitstel van betaling. De voorwaarden die hiervoor gelden zijn gelijk met de voorwaarden voor de vrijstelling en het registratieregime, zoals de voorwaarde dat geen advies mag worden verleend en dat het bemiddelen in krediet slechts mag worden verricht als nevenactiviteit. In tegenstelling tot het vrijstellingsregime, kunnen ook grootbedrijven die voldoen aan de voorwaarden, gebruik maken van dit maatwerkregime ten aanzien van gedragsregels.

[10] Micro-, kleine of middelgrote onderneming is als bedoeld in de Aanbeveling van 6 mei 2003 van de Commissie betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (PbEU 2003, C 1422).

Door deze vrijstelling hoeft het personeel van deze kredietbemiddelaars bijvoorbeeld geen eed of belofte af te leggen, zoals zou gelden op grond van artikel 4:15a Wft. Dit artikel maakt geen deel uit van de opsomming.
Nieuw in de opsomming van artikelen die van toepassing worden verklaard, is artikel 4:9, tweede lid, Wft inzake de vakbekwaamheid van het personeel van de financiële dienstverlener. Artikel 33 van de richtlijn vereist vakbekwaamheid van en maakt daarbij geen onderscheid tussen typen bemiddelaars.

Ten slotte zijn de artikelen 4:28 en 4:29 Wft komen te vervallen. Deze artikelen zijn daarom uit de opsomming geschrapt.

ARTIKEL II en III

Artikel 1a van de Uitvoeringsregeling Wft komt te vervallen en de Regeling aanpak flitskrediet wordt ingetrokken.[11]

ARTIKEL IV

Aan artikel 4 van de Regeling bekostiging financieel toezicht eenmalige handelingen wordt een eenmalige handeling toegevoegd voor het aanmelden van een bemiddelaar als bedoeld in artikel 2:81, vierde lid, onderdeel b, en vijfde lid, onderdeel b, van de Wft. Het gaat om grootbedrijven die als nevenactiviteit bemiddelen in goederenkrediet of krediet in de vorm van uitstel van betaling van ten hoogste drie maanden na levering van een zaak of goed. Met dit tarief worden de kosten gedekt voor de behandeling van een aanmelding van deze typen bemiddelaars bij de AFM. Voor een aanmelding van een bemiddelaar geldt het tarief van €390. De vergoeding is gebaseerd op de huidige kostprijs van de eenmalige handeling.

ARTIKEL V

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van deze regeling.

DE MINISTER VAN FINANCIËN,

[11] Kamerstukken II 2025/26, 36924, nr. 3, blz. 64.

Bijlage. Transponeringstabel

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
Artikel 1	Behoeft geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 2 lid 1	Behoeft geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 2 lid 2 onderdeel a	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 7:58 lid 2 onderdeel a BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 2 lid 2 onderdeel b	Artikel 7:58 lid 2 onderdeel b BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 2 lid 2 onderdeel c	Deze uitsluiting is niet geïmplementeerd	De richtlijn sluit kredietovereenkomsten uit voor een totaal kredietbedrag van meer dan €100.000. Het staat lidstaten vrij om buiten het geharmoniseerd gebied bestaande nationale regels in te stellen of te handhaven ingevolge artikel 42 en overweging 13 en 14 van de preambule van de richtlijn.	Van de beleidsruimte is, evenals bij de implementatie van de CCDI, gebruikgemaakt, omdat er voor de Nederlandse situatie geen reden is om de consument bij de totstandkoming van deze overeenkomsten de bescherming van Titel 2a van Boek 7 BW te ontzeggen. Consumptief krediet (oftewel zonder hypothecaire of pandrechtelijke zekerheid) van boven de €100.000 komt niet tot nauwelijks voor in Nederland. Instandhouding van de status quo (zonder bovengrens van het toepassingsgebied) levert daarom ook geen noemenswaardige regeldruk op.
Artikel 2 lid 2 onderdeel d	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 7:58 lid 2 onderdeel f BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 2 lid 2 onderdeel e	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikelen 7:59 lid 2, 60 lid 2, 61 lid 7, 64, 66 lid 7 en 67 lid 4 BW	Overeenkomsten waarbij een kredietgever de consument een krediet verstrekt en	Overeenkomsten waarbij een kredietgever de consument een krediet verstrekt en met dit

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
		met dit krediet voor de consument financiële instrumenten aankoopt, zijn uitgezonderd van het toepassingsgebied van de richtlijn. De richtlijn biedt echter de mogelijkheid om deze uitsluiting niet over te nemen ingevolge overweging 13 en 14 van de preambule van de richtlijn.	krediet voor de consument financiële instrumenten aankoopt, zijn niet uitgezonderd in artikel 1:20 Wft en artikel 7:58 BW. Dit wordt gehandhaafd omdat deze effectenkredieten risicovolle hefboomconstructen zijn waarbij een consument belegt met geleend geld. Het belang van consumentenbescherming gaat hier boven het zakelijk belang van kredietaanbieders om mogelijk geld te verdienen aan risicovol effectenkrediet en daarmee boven het belang van een mogelijke lastenluwe implementatie van de richtlijn.
Artikel 2 lid 2 onderdeel f	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 7:58 lid 2 onderdeel g BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 2 lid 2 onderdeel g	Artikel 7:58 lid 2 onderdeel c en artikel 1:20 lid 1, onderdeel c Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 2 lid 2 onderdeel h	Artikel 7:58 onderdelen d en e BW en 1:20, lid 1, onderdeel e Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 2 lid 2 onderdeel i	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 7:58 lid 2 onderdeel h BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 2 lid 2 onderdeel j	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 7:58 lid 2 onderdeel i BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 2 lid 2 onderdeel k	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 7:58 lid 2 onderdeel j BW en	N.v.t.	N.v.t.

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
	artikel 1:20 lid 1 onderdeel a Wft		
Artikel 2 lid 2 onderdeel l	Artikel III en artikel V.	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 2 lid 3	Reeds onderdeel van het bestaande recht.	Zie toelichting in de transponeringstabel, artikel 2, lid 2, onderdeel c.	Zie toelichting in de transponeringstabel, artikel 2, lid 2, onderdeel c.
Artikel 2 lid 4 aanhef en a	Artikel 1:20 lid 2 Wft en artikel 7:58 lid 3 BW.	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 2 lid 4 aanhef en b	Artikel 1:20 lid 2 Wft.	Artikel 2 lid 4 aanhef en b biedt lidstaten de ruimte om kredietovereenkomsten in de vorm van overschrijding uit te zonderen van artikel 18 van de richtlijn.	Van de beleidsruimte om artikel 18 niet van toepassing te verklaren op kredietovereenkomsten in de vorm van overschrijding is gebruik gemaakt, omdat het bij overeenkomsten in de vorm van overschrijding niet de intentie van partijen is om krediet af te sluiten. Overschrijding is immers niet vooraf overeengekomen, maar vindt plaats wanneer tijdelijk de nulstand van een betaalrekening wordt overschreden. Het is wenselijk dat kredietgevers deze flexibiliteit in het reguliere betalingsverkeer blijven aanbieden.
Artikel 2 lid 5	Behoeft geen implementatie.	Artikel 2 lid 5 biedt lidstaten de ruimte om kredietovereenkomsten in de vorm van kaarten met uitgestelde debitering vrij te stellen van de richtlijn.	Van de beleidsruimte is geen gebruik gemaakt. De reden hiervoor is dat deze kredieten een vorm van uitgestelde betaling zijn, wat onder het toepassingsbereik van de richtlijn is komen te vallen. Een uitzondering hierop ligt niet in de rede. Zie

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
			voor een uitgebreidere toelichting paragraaf 4 van het algemeen deel.
Artikel 2 lid 6	Behoeft geen implementatie	Artikel 2 lid 6 biedt lidstaten de ruimte om een maatwerkregeling te treffen voor kredietovereenkomsten die worden gesloten door een organisatie waarbij het krediet wordt aangeboden aan een beperkt publiek.	Bij de implementatie van de CCDI is geen gebruik gemaakt van deze lidstaatoptie, omdat destijds geen dergelijke organisaties die aan de eisen voldeden bestonden in Nederland. Deze situatie lijkt niet veranderd te zijn. Er zijn ook geen signalen dat er behoefte bestaat aan het gebruikmaken van deze beleidsruimte.
Artikel 2 lid 7	Behoeft geen implementatie	Artikel 2 lid 7 biedt lidstaten de ruimte om een maatwerkregeling te treffen voor kredietovereenkomsten die voorzien in regeling voor uitstel van betaling.	Bij de implementatie van de CCDI is geen gebruik gemaakt van deze lidstaatoptie. Ook is daar nu geen aanleiding voor. Van belang is dat een betalingsregeling op basis van het Nederlandse recht wordt beschouwd als een voortzetting van de bestaande kredietovereenkomst, zodat de verplichtingen voor de kredietgever beperkt zijn en er dus geen noodzaak bestaat om een lichter regime te laten gelden voor de betalingsregeling door gebruik te maken van de lidstaatoptie.
Artikel 2 lid 8	Artikel 7:60 lid 6 BW en artikel 112 lid 10 BGfo	Artikel 2 lid 8 biedt lidstaten de ruimte om bepaalde onderdelen van artikelen uit de richtlijn inzake reclamevereisten en precontractuele informatie buiten	Er wordt vanuit het oogpunt van het beperken van lastendruk gebruik gemaakt van deze lidstaatoptie, door een uitzondering te regelen op artikel 10 lid 5 van de richtlijn voor

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
		toepassing te verklaren.	bepaalde kredieten. Zie voor een uitgebreidere toelichting paragraaf 4 van het algemeen deel.
Artikel 3	Artikelen 1:1 Wft en 7:57 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 4	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 5	Artikel 7:58b BW en artikel 51c BGfo, artikel 112 eerste lid BGfo en artikel 112 lid 8 BGfo	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 6	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 7	Artikel 7:59 lid 1 BW en reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 6:193b BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 8 lid 1	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 4:22 Wft, artikel 56 BGfo en 2:2 Nader regeling gedragstoezicht financiële ondernemingen	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 8 lid 2 tot en met 6	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 7:61 lid 2 BW en artikel 4:22 Wft, artikel 53 BGfo en artikel 2:2 Nader regeling gedragstoezicht financiële ondernemingen	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 8 lid 7	Artikel 53 lid 9 onderdeel e en f BGfo	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 8 lid 8	Artikel 53 lid 9 onderdeel g en h BGfo	Artikel 8 lid 8 biedt lidstaten de ruimte om bepaalde vormen van reclame inzake krediet te verbieden.	Nader uit te werken op AMvB-niveau. Het voornemen is om gebruik te maken van deze beleidsruimte om deze vormen van reclame te verbieden.
Artikel 9	Artikel 51c BGfo	N.v.t.	N.v.t.

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
Artikel 10	Artikel 4:33 Wft en artikel 7:60 BW en artikel 112 en bijlage D BGfo	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 11	Behoeft geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 12 lid 1	Artikel 7:60 lid 2 BW en 112 lid 8 BGfo	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 12 lid 2 (adequate toelichting)	Behoeft geen implementatie	Artikel 12 lid 2 biedt lidstaten de ruimte om specifieke eisen te stellen aan de vereiste toelichting op de kredietovereenkomst, afhankelijk van de doelgroep, het soort krediet of de omstandigheden van het kredietaanbod.	Van deze lidstaatoptie wordt geen gebruik gemaakt. Uit algemeen consumentenrecht en regels die al van toepassing op financiële dienstverleners, volgt dat kredietgevers bij het aanbieden van hun producten al rekening dienen te houden met de doelgroep, type product en omstandigheden van het aanbod. Aanvullende eisen hebben beperkte toegevoegde waarde op deze bestaande regels en de toelichting die de kredietgever moet verstrekken op grond van artikel 12, eerste lid, van de richtlijn.
Artikel 13	Artikel 7:60 lid 4 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 14 lid 1	Artikel 7:60a lid 1 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 14 lid 2	Artikel 7:60a lid 2 BW	Artikel 14 lid 2 biedt lidstaten de ruimte om een uitzondering te maken op het verbod op koppelverkoop door koppelverkoop van een spaar- en betaalrekening bij een kredietovereenkomst wel toe te staan.	Er wordt gebruik gemaakt van deze beleidsruimte om de bestaande praktijk van koppelverkoop van een betaalrekening op basis van het reeds bestaande artikel 7:77 lid 1, onderdeel b, onder 2, BW te handhaven. Hiermee

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
			wordt lastenluw geïmplementeerd.
Artikel 14 lid 3	Artikel 7:60a lid 3 BW	Artikel 14 lid 3 biedt lidstaten de ruimte om onder voorwaarden een uitzondering mogelijk te maken voor koppelverkoop van een verzekeringspolis bij een kredietovereenkomst.	Deze uitzondering maakt reeds onderdeel uit van het bestaande recht, in artikel 7:77, lid 1, onderdeel b, onder 1, BW. Er wordt gebruik gemaakt van deze lidstaatoptie omdat de status quo – die hiermee wordt gehandhaafd – het midden vindt tussen beperking van lastendruk en consumentenbescherming. Enerzijds wordt de consument door de verplichte verzekering beschermd tegen bijvoorbeeld het wegvallen van inkomen en het niet meer kunnen aflossen van de (rest)schuld. Anderzijds behoudt de consument de vrijheid om te kiezen bij welke verzekeraar hij de verzekering afsluit, zodat hij niet wordt gedwongen de potentieel nadelige voorwaarden van de kredietgever te accepteren. Opgemerkt zij overigens dat verplichte verzekeringen bij consumptief krediet in Nederland nauwelijks voorkomen.
Artikel 14 lid 4	Artikel 7:60b BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 14 lid 5	Artikel 7:60a lid 4 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 15	Artikel 7:58a lid 2 en 3 BW en artikel 4:34c Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 16 lid 1	Artikel 4:23 lid 2 Wft en artikel 41 Vr Wft	N.v.t.	N.v.t.

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
Artikel 16 lid 2	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 4:23 Wft en BGfo	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 16 lid 3 onderdeel a en b	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 4:23 Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 16 lid 3 onderdeel c	Artikel 4:25 Wft en artikel 86ga lid 1 BGfo	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 16 lid 3 onderdeel d	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 4:24a Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 16 lid 3 onderdeel e	Artikel 4:23 lid 1 onderdeel d Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 16 lid 4	Artikel 4:25 Wft en artikel 86ga lid 2 en 3 BGfo	Artikel 16 lid 4 biedt lidstaten de ruimte om het gebruik van de termen 'advies' of 'adviseur' voor kredietgevers of kredietbemiddelaars te verbieden.	Van de beleidsruimte wordt geen gebruikt gemaakt. Het nationale recht stelt reeds zware eisen aan de financiële dienst van adviseren, waarmee een verbod op het gebruik van deze termen niet noodzakelijk is ter bescherming van de consument. Als gevolg van deze keuze dienen wel eisen gesteld te worden aan het gebruik van de termen 'onafhankelijk advies' en 'onafhankelijk adviseur'.
Artikel 16 lid 5	Artikel 4:25 Wft en artikel 86ga lid 3 BGfo	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 16 lid 6	Artikel 5 Vr Wft	Artikel 16 lid 6 biedt lidstaten de ruimte om één of meer van de in het zesde lid genoemde vormen van advisering toe te staan, door personen die niet tevens kredietgever of kredietbemiddelaar zijn.	Nader uit te werken op AMvB-niveau. Het voornemen is om gebruik te maken van de lidstaatoptie om de situaties toe te staan als genoemd in de onderdelen b, c en d van artikel 16 lid 6, zodat ook personen kunnen adviseren die niet tevens bemiddelen. Onderdeel

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
			a is niet aan de orde, nu de uitzondering te breed is.
Artikel 17	Artikel 58a lid 1 BW en artikel 4:34c Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 18 lid 1	Artikel 4:34, artikel 4:34a en artikel 4:34b Wft, artikel 7:74 lid 4 BW en paragraaf 10.2.2. BGfo	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 18 lid 2	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 4:99 Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 18 lid 3	Artikel 4:34 en 4:34a en paragraaf 10.2.2. BGfo	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 18 lid 4	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 33 en 115 lid 1 BGfo	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 18 lid 5	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 4:34 lid 1.	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 18 lid 6	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 4:34 lid 2 Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 18 lid 7	Artikel 7:67a Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 18 lid 8	Artikel 114b BGfo	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 18 lid 9	Artikel 115ac BGfo	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 18 lid 10	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 4:34 Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 18 lid 11	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 4:32 Wft en artikel 114 BGfo	Artikel 18 lid 11 biedt lidstaten de ruimte om raadpleging van een databank te verplichten.	Er wordt gebruik gemaakt van de beleidsruimte om het bestaande recht te kunnen handhaven, waarbij de aanbieder van krediet verplicht is een relevante databank, zoals in Nederland de databank van BKR, te raadplegen voor de kredietwaardigheidsbeoordeling. BKR is in Nederland zo ingebed

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
			in het systeem, dat de aanwijzing van BKR als beheerder van het stelsel van kredietregistratie in de rede ligt en het niet opportuun is om een andere partij of de overheid dat te laten doen.
Artikel 19 lid 1	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 4:32 Wft en 114 BGfo en Wetsvoorstel stelsel kredietregistratie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 19 lid 2	Wetsvoorstel stelsel kredietregistratie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 19 lid 3	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 19 lid 4	Wetsvoorstel stelsel kredietregistratie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 19 lid 5	Artikel 4:34a Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 19 lid 6	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 4:32 lid 2 Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 19 lid 7	Artikel 4:32 lid 4	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 19 lid 8	Wetsvoorstel stelsel kredietregistratie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 20 lid 1	Artikel 7:61 lid 1 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 20 lid 2	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 21	Artikel 7:61 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 22	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 7:61a BW (Implementatiewet richtlijn kredietservicers en kredietkopers)	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 23	Artikel 7:62 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 24 lid 1	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 7:63 lid 1 BW.	N.v.t.	N.v.t.

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
Artikel 24 lid 2 tot en met lid 4	Artikel 7:63 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 24 lid 5	Behoeft geen implementatie	Artikel 24 lid 5 biedt lidstaten de ruimte om strengere regels voor te schrijven voor kredietovereenkomsten in de vorm van een geoorloofde debetstand.	Er wordt geen gebruik gemaakt van deze beleidsruimte om striktere regels in te stellen voor deze kredietvorm, nu de regels in de richtlijn reeds zijn aangescherpt en dit voldoende consumentenbescherming biedt.
Artikel 25	Artikel 7:70 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 25 lid 6	Behoeft geen implementatie	Artikel 25 lid 6 biedt lidstaten de ruimte om strengere regels voor te schrijven voor kredietovereenkomsten in de vorm van overschrijding.	Er wordt geen gebruik gemaakt van deze beleidsruimte om striktere regels in te stellen voor deze kredietvorm, nu de regels in de richtlijn reeds zijn aangescherpt en dit voldoende consumentenbescherming biedt.
Artikel 26	Artikel 7:66 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 26 lid 4	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 26 lid 8	Behoeft geen implementatie	Artikel 26 lid 8 biedt lidstaten de ruimte om de leden 1 tot en met 6 van dit artikel niet van toepassing te verklaren op kredietovereenkomsten die volgens de nationale wetgeving door tussenkomst van een notaris moeten worden gesloten.	Er wordt geen gebruik gemaakt van deze lidstaatoptie, omdat het nationale recht geen tussenkomst van een notaris bij consumentenkredietovereenkomsten voorschrijft.
Artikel 27 lid 1	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 6:271 BW	N.v.t.	N.v.t.

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
Artikel 27 lid 2	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 7:67 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 27 lid 3	Behoeft naar zijn aard geen implementatie.	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 28	Reeds onderdeel bestaande recht in artikel 7:65 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 29 lid 1	Reeds onderdeel bestaande recht in artikel 7:68 lid 1 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 29 lid 2	Reeds onderdeel bestaande recht in artikel 7:68 lid 2 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 29 lid 3	Reeds onderdeel bestaande recht in artikel 7:68 lid 2 en lid 5 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 29 lid 4	Artikel 7:68 lid 3 BW	Artikel 29 lid 4 biedt lidstaten de ruimte om te regelen dat a) de kredietgever pas vergoedingen bij vervroegde aflossing in rekening mag brengen indien deze boven een bepaald drempelbedrag komt of om te regelen dat b) hogere vergoedingen dan genoemd in de richtlijn zijn toegestaan.	Bij de implementatie van de CCDI is gedeeltelijk gebruik gemaakt van de beleidsruimte, namelijk de ruimte in onderdeel b. Deze keuze wordt gehandhaafd omdat er geen signalen zijn van onevenredige nadelen voor de consument als gevolg van deze keuze en omdat het bij grote kredieten voor een kredietgever van belang is om zekerheid te hebben over betalingen tegen een afgesproken rentetarief (welke zekerheid zou worden ondermijnd bij een onbeperkt recht op vervroegde, kosteloze aflossing). Van de gelegenheid is ook gebruikgemaakt om het drempelbedrag als genoemd in artikel 7:68 lid 3 BW in lijn te brengen met het toepassingsbereik van de herziene richtlijn, te

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
			weten kredietovereenkomsten tot een bedrag van €100.000. Dat was eerst €75.000.
Artikel 29 lid 5	Reeds onderdeel bestaande recht in artikel 7:68 lid 4 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 30	Artikel 7:57 lid 1 onderdeel i, artikel 7:71 BW en bijlage A BGfo	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 31 lid 1	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 115a BGfo en artikel 1a Uitvoeringsregeling Wft en Bk	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 31 lid 2	Artikel 1:16 Wft. In het BW reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 7:76 lid 2 BW en het Bk	Artikel 31 lid 2 biedt lidstaten de ruimte verboden of beperkingen vast te stellen wat betreft specifieke kosten of vergoedingen die door kredietgevers op hun grondgebied worden toegepast.	Er is gebruik gemaakt van deze lidstaatoptie om het bestaande recht (de wettelijke maximumkredietvergoeding) te kunnen handhaven, waarbij de kredietvergoeding en de vertragingsvergoeding is gemaximeerd in het Besluit Kredietvergoeding. Dit beschermt de kredietnemer, die zich in een afhankelijkheidspositie bevindt ten opzichte van de kredietgever, tegen de kredietgever. Hiermee wordt niet lastenluw geïmplementeerd (kredietgevers kunnen immers geen onbeperkt JKP rekenen) omdat het belang van consumentenbescherming hier prevaleert.
Artikel 31 lid 3	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
Artikel 31 lid 4	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 32 lid 1	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikelen 4:15, 4:24a, 4:25 Wft en paragraaf 5.2, 8.1.3, 8.2 BGfo	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 32 lid 2	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 1:119 Wft.	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 32 lid 3	Afdeling 1.7.2 Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 32 lid 4	Artikel 4:74 Wft en artikel 155 BGfo	Artikel 32 lid 4 biedt lidstaten de ruimte om commissielonen door de kredietgever aan de kredietbemiddelaar te verbieden.	Van de beleidsruimte wordt geen gebruik gemaakt. Het nationale recht gaat in beginsel uit van een provisiegebod, inhoudende dat de kredietgever juist de kredietbemiddelaar betaalt voor zijn diensten.
Artikel 32 lid 5	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 33 lid 1 en 2	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 4:9 Wft en artikel 6 en 7 BGfo, maar ook implementatie in de artikelen 49 en 49a Vr Wft.	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 33 lid 3	Behoeft naar zijn aard geen implementatie, volgt uit systeem van de wet, afdeling 1.4.2. Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 34	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 35 lid 1 eerste alinea	Artikel 4:35a Wft en artikel 7:70a BW (Implementatiewet richtlijn kredietservicers en kredietkopers)	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 35 lid 1 tweede alinea	Artikel 4:34 lid 4 Wft	N.v.t.	N.v.t.

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
Artikel 35 lid 2	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 35 lid 3	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 7:76 BW en artikel 11 Bk	Artikel 35 lid 3 biedt lidstaten de ruimte om te vereisen dat de kosten voor niet-nakoming niet hoger zijn dan hetgeen nodig is ter vergoeding van de schade die de kredietgever als gevolg van de niet-nakoming heeft geleden.	Er is gebruik gemaakt van deze lidstaatoptie om het bestaande recht te kunnen handhaven, waarbij de kredietgever wordt toegestaan kosten te rekenen aan de kredietnemer wegens niet-nakoming van de kredietovereenkomst in de vorm van een vertragingsvergoeding. Daarin zijn wel beperkingen aangebracht om de kredietnemer, die zich in een afhankelijkheidspositie bevindt ten opzichte van de kredietgever, te beschermen.
Artikel 35 lid 4	Behoeft naar zijn aard geen implementatie.	Artikel 35 lid 4 biedt lidstaten de ruimte om een plafond vast te stellen indien zij kredietgevers toestaan aan de consument aanvullende kosten aan te rekenen op grond van het derde lid.	Aangezien geen gebruik is gemaakt van de lidstaatoptie uit artikel 35 lid 3, is implementatie niet aan de orde.
Artikel 35 lid 5	Behoeft naar zijn aard geen implementatie.	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 36 lid 1	Reeds onderdeel van het bestaande recht in Wet gemeentelijke schuldhulpverlening.	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 36 lid 2 en 3	Artikel 4:35b Wft en 7:68a BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 36 lid 4	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 37 lid 1	Artikel 2:80 en 2:81 Wft, artikel 37a Besluit Markttoegang financiële	N.v.t.	N.v.t.

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
	ondernemingen Wft en artikel 6 Vr Wft		
Artikel 37 lid 2	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 2:61 lid 1 Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 37 lid 3 onderdeel a	Artikel 2:80, 2:81 Wft en artikel 6 Vr Wft.	Artikel 37 lid 3 onderdeel a biedt lidstaten de ruimte om registratie- en vergunning vereisten buiten toepassing te verklaren voor leveranciers van goederen of dienstverleners die bemiddelen en die aan bepaalde voorwaarden voldoen.	Er wordt vanuit het oogpunt van vermindering van lastendruk gebruik gemaakt van de beleidsruimte om micro-, kleine- en middelgrote kredietbemiddelaars die in nevenactiviteit bemiddelen uit te zonderen van artikel 37 lid 1. Zie voor een uitgebreidere toelichting paragraaf 4 van het algemeen deel van de wet en de artikelsgewijze toelichting bij artikel 6 Vr Wft
Artikel 37 lid 3 onderdeel b	2:60 Wft	Artikel 32 lid 3 onderdeel b biedt lidstaten de ruimte om registratie- en vergunning vereisten buiten toepassing te verklaren voor leveranciers van goederen of dienstverleners die krediet aanbieden en die die aan bepaalde voorwaarden voldoen.	Er wordt vanuit het oogpunt van bescherming van de consument geen gebruik gemaakt van de beleidsruimte om micro, kleine- en middelgrote aanbieders van krediet die in nevenactiviteit aanbieden en aan bepaalde voorwaarden voldoen, uit te zonderen van de vergunningplicht. Zie voor een uitgebreidere toelichting paragraaf 4 van het algemeen deel.
Artikel 38	Reeds onderdeel bestaande recht in artikel 4:74 Wft en artikel 7:72 BW	N.v.t.	N.v.t.

Bepaling EU-regeling	Bepaling in implementatieregeling of bestaande regeling	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op de keuze(n) bij de invulling van de beleidsruimte
Artikel 39	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 7:69 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 40	Reeds onderdeel bestaande recht in artikel 4:17 Wft	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 41 lid 1	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 1:25 Wft en paragraaf 1 van Hoofdstuk 3 van de Wet handhaving consumentenbescherming.	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 41 lid 2 t/m 8	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 41 lid 9	Artikel 1:77q en artikel 115ad BGfo	Artikel 41 lid 9 biedt lidstaten de ruimte om productinterventiemogelijkheden toe te kennen aan de nationale bevoegde autoriteiten.	Van deze lidstaatoptie wordt gebruik gemaakt om het instrumentarium van de AFM uit te breiden om direct in te kunnen grijpen bij onwenselijke kredietpraktijken Zie voor een uitgebreidere toelichting paragraaf 4 van het algemeen deel.
Artikel 42	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 43	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikel 7:73 BW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 44	Reeds onderdeel van het bestaande recht in artikelen 1:25 lid 2, 1:79, 1:80 en 1:81 Wft en Besluit bestuurlijke boetes financiële sector	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 45	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 46	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 47	Artikel V en artikel 211a OnBW	N.v.t.	N.v.t.
Artikel 48 t/m 50	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	N.v.t.	N.v.t.